

Nat.

Torlangst er Salen dalet ned
Bag det fjerne Gløie,
og Natken med sin Ro og Fred
har løst al Skrid og Møie.

Skille spredkes over Wang
 det slår som Natten her,
 og der hvor før var Sol og Sang
 nu lyst og stille er.

En sagte Lus fra løvklad Lund
 dog gjennem Natten gaar;
 Den dysser mist hver Blomst i Blund,
 som her paa Widden staar.

Naturen hviler nok en gang
 til Sol strør guld paa Sky
 og Tuglen med sin glade Sang
 skal hilse Dag paa ny.